

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Buď rozhodný, buď udatného srdce a naději slož v Hospodina! (ze Ž 27)

Mt 5,3-16: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízni po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a živě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.

Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Žalm 30,2.5: Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřál mým nepřítelům, aby se nade mnou radovali.... Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost, neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život.

„Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z díry,“ píše se ve starém žalmu. Ne že by bylo v našich silách nějak zařídit, aby byl Bůh ještě výš nebo ještě větší. To opravdu neumíme a taky se to od nás nečeká. Věta „Bože, tebe vyvyšuji“ není o Bohu, ale o mně a znamená, že si přerovnávám, jak to v životě chodí, koukám, co je důležité a co pro mě má hodnotu, a ujišťuju se, že Boží láska patří úplně nahoru.

Každá věta, kterou vyřknete, patří k nějaké situaci a ke zkušenosti, kterou máte. V případě tohoto žalmu je to úleva, že jsem byl úplně na dně, ale už jsem z toho venku a vděčím za to Bohu. Lidem to většinou bylo jedno, když jsem byl jak jednou nohou v hrobě, a jsou i tací, kteří mi to snad i trochu přáli.

Není těžké si pořídit zkušenost, že potřebujete pomoc, a nejsou lidi. Nebo že se ochotní lidé i najdou, ale nemají, jak by pomohli. Takže co zbývá? Bůh jako náhradní řešení, jako vycpávka v místech, kde už nestačíme? Svět se polámal a já na to nemám vercajk, tak to sprav ty. I takto se dá na svět nahlížet, ale starověký písničkář, který napsal tento žalm, to bere důkladněji a do větší hloubky, jak je z dalších slok patrné. „Já když jsem býval v pohodě, Bože, naparoval jsem se: ‘Co by se mi tak mohlo stát?’ a dokonce jsem věděl, že jsem silný a pevný díky tobě, protože jsi se mnou – jenže ty ses mi pak nějak ztratil nebo co a já šel ke dnu. Nejen svět, ale i já jsem se polámal a nebylo, jak to spravit. Jak já se cítil ukřivděně a jak jsem nadával na život!“

Tady žalm na chvíli opustíme a dopřejme si jako vsuvku pohled na slova, která řekl Ježíš o životním štěstí. Štěstí je něco, o čem se v kostele moc často nemluví, ale navzájem si ho přejeme a sami sobě taky, protože je rozhodně příjemnější mít štěstí než neštěstí. Tak je dobře, že to téma Ježíš zařadil hned na úvod důležitého kázání.

Štěstí si sami nevyrobíte, nekoupíte ani k němu jen tak samovolně nedojdete, protože to není výsledek snažení, ale mnohem spíše něco jako dar. Nemám na něj nárok, ale dostanu ho rád. Ježíš vyjmenoval pár příkladů lidí, kteří ten dar dostali a jsou šťastní – ale je to zvláštní parta: samý pláč, hlad a nepříjemnosti. Nejsem si jist, jestli by oni sami o sobě řekli, že jsou šťastni, ale možná (snad) ano.

Čím si to zasloužili, že je to tak? Ničím, však si to přečtěte: svět se nějak polámal, a tak pláčou, nikam se nederou, jsou milosrdní, touží po spravedlnosti a jsou kvůli ní pronásledováni. Možná stojí za to si

všimnout, kdo v tom výčtu není: kupříkladu lidé samolibí a sobečtí, neprůstřelní a necitliví, ti, kdo někoho oškubali a už jsou za vodou, a tak dál – ti se možná šťastně cítí, ale Bůh to vidí jinak. Všem těm lidem, kteří prožívají těžkosti, slíbil Ježíš šťastné rozuzlení, jež jim není patrné teď hned, ale v budoucnu bude.

Konec vsuvky, vraťme se zpět k žalmu. „Jak já jsem si byl, Bože, sám sebou jist, však jsi mě k tomu vybavil (schopnostmi, talentem a ledasčím). Ale pak ses mi nějak ztratil a já byl v koncích, cítil jsem se ošizeně a nahlas jsem dával najevo, co si o takovém životě myslím a zač to všechno stojí. Ale pak jsem si říkal: Co z toho kdo bude mít, když vypustím duši, k čemu to komu bude dobré? K čemu to bude dobré tobě, Bože? Copak ti z toho, co po mně zbude, vzejde nějaká chvála, bude snad můj prach vyprávět o tvém milosrdenství a věrnosti? To sotva, to můžou dělat živí.

A pak mi to došlo: to můžou dělat živí, teda aspoň ti, kdo o tom něco málo vědí. Já už jsem byl kousíček ode dna nebo jsem se tak přinejmenším cítil, ale už je to lepší a teď tě budu vyvyšovat, teď budu dosvědčovat, že na žebříčku toho, co je pro mě důležité, ti patří ta úplně nejvyšší příčka. Ty jsi můj nářek změnil v muziku a tanec. Vy, kdo důvěřujete Hospodinu, přidejte se taky! Sloky té písničky žijeme každý svoje, ale refrén máme společný: Boží hněv je na okamžik, zato jeho přízeň napořád.“

Boží hněv je na okamžik, Boží přízeň na celý život – tak zní vzkaz onoho žalmu. Rozumím tak i slovům ze zmíněného Ježíšova kázání. Šťastný, kdo prožívá nesnadné chvíle, kdy je nebezpečno a neveselo, a přijímá je třeba i jako pichlavé okamžiky Božího hněvu, který máme nést: je šťastný proto, že je tu ta Boží přízeň a ta je na celý život. Zlé okamžiky přitahují pozornost, ale Boží přízeň, ta kvůli nim neskončí a neodmlčí se a nezřekne se vás.

Tak si také urovnejte, jak to v životě chodí, a hledejte, co je důležité, co pro vás má hodnotu a kam v tom patří Boží láska. Lidi kolem vás to potřebují, abyste si to urovnali, a pro svět je to nezbytné, vždyť jste jeho sůl a světlo. Tak dochucujte a sviťte (kdo jiný by to měl dělat, než živí lidé, kteří o tom něco málo vědí?). A to vše proto, aby lidi, až se s tím světlem a solí potkají, taky vzdali slávu vašemu otci v nebesích.

požehnání

Dejme si poradit z písničky krále Davida: „Naději slož v Hospodina. Buď rozhodný, buď udatného srdce, svou nadějí slož v Hospodina!“

Kéž vám takto vložená a nasměrovaná naděje prozáří všechno, co přijde: chvíle pohody i životní vichřice, kterým se nedá uniknout.

Opravdu šťastní – blahoslavení – jsou ti, kdo hledají Boží milost a její spravedlnost. Šťastní, kdo objeví, že Boží milosrdenství se nad námi klene v dobrých časech, ale i v okamžicích, které jsou k nepřežití.

Ať vás to hřeje vždycky a všude: Boží milost a láska vás neopustila, po celý život vás provází a nese, a když se před vámi rozhostí tma, bude vám světlem. Amen.